

13

KIZIL İSTANBUL

T. K. P.

İstanbul Vilayet Komitesinin fikirlerini
Yayan Haftalık Gazetedir

iki aylık sükkitten sonra.

Okuyucularımız pek akıllı bilirler ki 'Kızıl İstanbul' dördüncü sayısının sonra intisar edemedi. Son numere '1 Ağustos' dan bir gün evvel çıkarılmıştı. Firkamızın '1 Ağustos', beynelmilel mücadele gününde, ağızlı mücadelesinin tesirile kıymetli arkadaşlarımızdan bazıları kaybettı. Bu suretle 'Kızıl İstanbul' da iki aydan fazla bir müddet çıkartılmadı. Gazetemizin bu sükkütü belki de burjuvaziye ve onların polisine büyük bir sevinç ve gurur verdi; Onları, bu işi yapanları, tamamen yakaladıkları ve farkayı kökünden kaldırdıkları mülyasile sermest etti.

Halbuki, bu müddet zarfında, bazı teknik haziriatlardan ihtimali için çalısan komitemiz bu defa daha sağlam olarak gazetesini neçretmek imkânını kazanmış oluyor. Gazetemiz, daha ağızlı bir mücadele ruhu ve teşkilâtımıza yakışır şekilde çıkarken, strafında da eskisine nazaran çok daha fazla bir okuyucu ve alâkadarlar kütleli buluyor.

Böyle muayyen mücadele günleri komünist firkasına, saflarından yakalanan zıندانlara atılan arkadaşlara mukabil, onların birkaç misli fazla yeni yoldaşlar, yeni anasır kazanması imkânına verir. Çünkü firkamızın bu mücadeleleri kendinin kütleyle yakınlaşmasına temin eder. Komünistlerin fedakârane faaliyetleri; kondillerinin yalması ve yalması emele sınıfının kurtuluşu için çalışmaları kanaatına takviye eder ve kütleyle kendisini düşünönlere rapteder.

Ö itibarla komünist firkasının geniş alkyasta kütleli mahiyetteki faaliyetlerinin neticesinde, önünde her vakit yeni ve daha geniş bir faaliyet sahasele karşılaşması gayet tabii bir keyfiyettir.

Bu tarzda açık ve umumî bir faaliyeti takip eden sağım ve cesalar belki de bazı çürük unsurların emele sınıfının ve geniş köylü kütlelerinin kurtuluşu için işep eden fedakârlıkları hamus beşendirememiş olanların kuvveti maneviyelerini kırar ve kısmen harekete karşı lıkayt ve uzak kalmalarına sebebiyet verir. Bunlar daha ziyade fırka saflarına girmiş küçük burjuva münevverleri ve hamus kendisini küçük burjuva telâkileri tesiratından kurtaramamış emele unsurlarıdır. Fakat ona mukabil fırka saflarında kalanların tecrübesi, mücadele kabiliyet ve mukavemeti artar ve kendilerini büsbütün firkaya bağışlayacak dercede fedakârlık ve feragat gibi mühim hasletlerle mücadele ruhu kuvvetlendir.

Diğer taraftan da yukarıda söyledikimisi gibi yeni yeni birçok genç anasır firkaya girer. İşte böyle neçriyat faaliyeti ile, muayyen mücadele şekillerile kazanılmış yeni yoldaşlarımızın teşkilât itibarile de kendisine bağlayan firkamız ve onun İstanbul vilayet komitesi bu gün daha sağlam bir iman, ve emele sınıfının düşman ve soyuqları, ve emelenin yegâne müdafii olan komünist firkasının hamus omuz varlıklısı, ve onların hükümet ve polisine karşı daha büyük bir mücadele kabiliyetile ve daha kuvvetli silâhlarla mücehhez olarak, neçiri ekfârı olan 'Kızıl İstanbul' gazetesini neçre başlıyor. Bu sahadaki faaliyetimizin aldığımız tedabir ve nihayet arkadaşlarımızın mücadele kabiliyetleri dolayısıle bir daha bu kadarlık kısa bir zaman için de olsa hiçbir şekilde inkıta uğramayacağımız ve uğramıyacağımıza kat'î ve kavi şekilde ümit ediyoruz.

Cinnetin
Kısmi

BÜTÜN DÜNYA İŞÇİLERİ BİRLİĞİ

KIZIL İSTANBUL

T. K. F.

İstanbul Vilayet Komitesinin fikirlerini
Yayın Haftalık Gazetedir

iki aylık sükûttan sonra.

Okuyucularımız pek alâ bilirlirler ki 'Kızıl İstanbul' dördüncü sayısından sonra intihar edemedi. Son numero '1 Ağustos' dan bir gün evvel çıkarılmıştı. Fırkamızın '1 Ağustos', beynelmilel mücadele gününde, açtığı mücadelesinin tesirile kıymetli arkadaşlarından bazılarına kaybetti. Bu suretle 'Kızıl İstanbul' da iki aydan fazla bir müddet çıkartılmadı. Gazetemizin bu sükûtu belki de burjuvaziye ve onların polisine büyük bir sevinç ve gurur verdi; Onları, bu işi yapanları, tamamen yakaladıkları ve farkayı kökünden kaldırdıkları iddiasıyla sermost etti.

Halbuki, bu müddet zarfında, bazı teknik hazırlıkların ikmalî için çalışan komitemiz bu defa daha sağlam olarak gazetesini neşretmek imkânını kazanmış oluyor. Gazetemiz, daha ateşli bir mücadele ruhuna ve teşkilatımıza yakışır şekilde çıkarken, etrafında da eskisine nazaran çok daha fazla bir okuyucu ve alışkânlık kütlesi buluyor.

Böyle muayyen mücadele günleri komünist fırkasına, saflarından yakalanarak zımdanlara atılan arkadaşlara mukabil, onların birkaç misli fazla yeni yoldaşlar, yeni anasır kazanması imkânını verir. Çünkü fırkamızın bu mücadeleleri kendinin kütleye yakınlaşmasına tesin eder. Komünistlerin fedakârane faaliyetleri; kondilerinin yalnız ve yalnız emele sınıfının kurtuluşu için çalışmaları kanaatını takviye eder ve kütleyi kendisini düşünmelere repteder.

Ö itibarla komünist fırkasının geniş alkyasta kütleli mahiyetteki faaliyetlerinin neticesinde, içinde her vakit yeni ve daha geniş bir faaliyet sahâsile kargılanması gayet tabii bir keyfiyettir.

Bu tarzda açık ve umumî bir faaliyeti takip eden sâlim ve cesur belki de bazı çürük unsurlardan emele sınıfının ve geniş köylü kütlesinin kurtuluşu için icap eden fedakârlıklara hamis benimsenmiş olanların kuvvei maneviyelerini kırar ve kısmen harekete karşı lîkayt ve uzak kalmalarına sebebiyet verir. Bunlar daha ziyade fırka saflarına girmiş küçük burjuva münevverleri ve hamis kendisini küçük burjuva telâkileri tesiratından kurtaramamış emele unsurlarıdır. Fakat ona mukabil fırka saflarında kalanların tecrübesi, mücadele kabiliyet ve mukavemeti artar ve kendilerini büsbütün fırkaya bağlayacak dercede fedakârlık ve foragat gibi mühim hasletlerle mücadele ruhu kuvvetlenir.

Diğer taraftan da yukarıda söylediğimsi gibi yeni yeni birçok genç anasır fırkaya girer. İşte böyle neşriyat faaliyeti ile, muayyen mücadele şekillerile kazanılmış yeni yoldaşların teşkilât itibarıyla da kendisine bağlayan fırkamız ve onun İstanbul vilâyet komitesi bu gün daha sağlam bir iman, ve emele sınıfının düşman ve soyucuları, ve emelârin reğâne müdafî olan komünist fırkasının hamis onun varlıkları, ve onların hükümet ve polisine karşı daha büyük bir mücadele kabiliyetiyle ve daha kuvvetli silâhlarla mücehhez olarak; naziri ekfârı olan 'Kızıl İstanbul' gazetesini neşre başlıyor. Bu sahadaki faaliyetimizin aldığı bir ve nihayet arkadaşlarımızın mücadele kabiliyetleri dolayısıyla bir daha bu kadarlık kısa bir zaman için de olsa hiçbir şekilde inkıta uğramayacağımız ve uğramayacağımıza kat'î ve kavi şekilde imtî ediyoruz.

Bu mücadelenin temelinde emekçilerin, kitlelerin burjuvaziye karşı mücadelesine ihtiyacı vardır. Bu ihtiyacı emelî kitlelerin 'Kızıl İstanbul' karşı göstereceği alkış ve tabaya bağlıdır. Bu iki tarafın tezahürleri ve bağlarıdır ki gazetemizi gayerine ulaştırarak ve İstanbul emelîlerine kurtuluş mücadelesinde yol gösterebilecek ve nihayet bu mücadelesinin başını da gitmek mecburiyetinde olan fırkasının rehberliğini temin edecek vasıtalardan biri olabilecektir.

Onun için İstanbul emelîleri, evvelki numaralarımızda da yazdığımız veçhile 'Kızıl İstanbul' karşı meclî ve manovâ yardımıyla rebatalarına iş har etmeli. Onu dikkatle okumalı, tenkidlerine okumaya taraiye etmeli, okumalı ve dediklerini yapmalıdır. 'Kızıl İstanbul' tenzihen kendi gazete ol halini alabilmesi için fabrikasında ve muhitinde emelî sınıfları ve onun bir övü olan komünist fırkasına alkışlar edecek bütün meseleleri 'Kızıl İstanbul' gündeceği yasımlarla bildirmeli. Bu onun 'sınıflı' vasıfıdır, sınıflı borudur.

....
.....

Özür ve kalan halk.

Türk burjuvazisini büyük alkışla cumhuriyetin ilânı yıl dördüncü tesit etti. Hükümetin kuvvet ve kudretini göstermek için hiçbir şey ihmal edilmedi. Memleketin her köşesi bir harp sahnesine çevrildi. Burjuvazi, ordu, polis, jandarma ilh. gibi tevhîş ve tasvik vasıtalarını, halk kitlelerine bir göz dağı vermek üzere, harekete geçirdi. Bunlar emelî ve köylü kızı ile paslı kılıç ve süngülerini, bütün tehditkârlıklarla ile, bir defa daha göstermek fırsatını kaçırmadılar.

8 8

Halk kitlelerinin kantarına 'dofter' gibi akımlara sayesinde, emperyalistler kovuldu, saltanat devrildi. Emelî-köylü-sınaf kitleleri, bu emsart hareketle, sınıflık derohayı, büyük toprak sahibi, sermayedar ve emperyalistlerin soygun ve buyukluğundan kurtulmaya istihdar ediyorlardı. Balıca halk kitlelerini, soygundan, tasvik ve esaretten aneak bir (emelî-köylü ilh. kızı) kurtarabiliyordu. Mücadelenin ilânı cereyan ettiği sahada, emelî-sınafı adet ve köylü noktasından çok sayı, köylü dağılıyordu, kitleler teşkilâtta mahrumdular. Emelî-köylü hükümetini tabakadan ettirmekte kitlelere rehberlik edecek, mücadeleyi teşkilâtlandırıp sevki idare edecek komünist fırkası pek genç, sayı ve tecrübesizdi. Türk burjuvazisi bu goraitten istifade etmesini bildi. Halk hükümeti perdesi altında kendi sınıfların hakimiyetini, burjuva diktatörlüğünü kurdu. İşte Cumhuriyet bayramında, burjuvazinin tesit ettiği şey, bu sınıflı hakimiyettir.

İktidarı ele alan 'Halk fırkası', muhasıran genç Anadolu burjuvazisinin menfaatlarını temin ve sakalkıktan başka gaye takip etmedi ve etmiyor. Vergi ve iktisadî siyaset, bu genç Anadolu burjuvazisinin en kısa bir zamanda emelî sermaye tekasif ettirmesini temin gayerine göz önünde bulundurumaktadır. Vergiler suretinde halktan alınarak devlet hasinesine giren paralar, primler, mükâfatlar, sermayeye iştirak ve saire kıyafetinde burjuvazinin kasalarına akarken, diğer taraftan da emelînin gündeliklerine iş saatlarına, galıma şartlarına istenildiği gibi saldarmak hususunda hükümet kuvvetinin her türlü müzaheretine masbar bulunuyor.

Emelî kitlelerini muhazemet ve mücadele imkânlarından mahrum etmek için, sınıflı teşkilâtları en şiddetli hücum uğratıldı. Millî mücadele sergilerinde, kara denizde emelî rehberlerini boğazlatan celîltlar, polis ve istiklâl mahkemelerini harekete getirerek, bu tevhîş siyasetini idare etti. Emelî sınıfların gazeteleri, inkılâpçı teşkilâtlara kapatıldı. Inkılâpçı emelîler, dikkatler altında kana boğularak, Kürdistan en gori yerlerinde çu rnek üzere hapislere tıkıldı, emelînin grevleri süngü kuvveti ve kanla bastırıldı. Bütün bunlar demokrasî, açık tabiriyle burjuva diktatörlüğü namına yapıldı.

Kalan kitlelerin bu bayrama yabancu kalmaları ne kadar tabii ise, burjuvazisinin o gün memleketin her köşesini bir harp sahnesine meşhurene çevirmesi de okadar tabiidir. İktisadî buhran tokmîl halk kitlelerinin hayatına tehdit ediyor. Bu buhranın bütün yükü kalan halka yükletiliyor. Kitle ayaklanmıştır. Bütün gayret ve tedditlere rağmen yer yer minlerce emelî greve geçiyor. Emelî-köylü-sınaf kitleleri yer yer hükümet kuvvetle-

11

ile açıktan açığa kanla garpısmalar yapıyor, bu soygun sisteminden memnu-
niyetsizliğini, onun yerine kendi amele-köylü hükümetini getirmeğe amade
olduğunu açıkça bildirmekten çekinmiyor. Burjuvazi havf ve dehşet içinde-
dir: kendi sınıfı mevcudiyeti tehlikededir. Balıgan halk kütleleri artık z
zulüm ve esaretten, soygun ve sefaletten ancak kendi aralarında, halk ve se-
bestv farka farkları gözetmeksizin, teknil burjuvazile ile mücadele etmek
ve kondisinin menfaatlarını temsil ve müdafaa eden komunist fırkasının réa
berliği altında yürütmekten başka çare olmadığının hergün bir az daha vuzuh
la görüyor.

Haşim.

Hafiyelerle mücadele lâzım.

Aydınlağımız Kazıl İstanbul :

Ameleden yolunu şaşırınlar, patronlara ve polise usaklık edenler ol-
duğunu hep görüyoruz. Kendisi amele olan yoldaşlarını patronlara, polis-
lere gammazlayanlar oluyor. Bu suretle de kendi düşmanlarının gözüne gir-
meğe çalışıyorlar.

Geçenlerde fabrikamızda komunist beyannameleri dağıtılmıştı. Bu za-
yif ve cahil ameleden biri, kendisine gönderilen beyannameyi usta başına
götürdü, amma umduğunu göremedi. Mükâfat bekliyordu. Onu polise götürdüler.
"Beyannameleri sen dağıtıyorsun, dağıtanları bilirsin", diye bir güzelce so-
pa çektiler. Bundan sonra akı başına geldi. Dost sandığı patronların ve
polisin asıl düşman olduğunu anladı. "Şimdi: Aman, beyannameler doğruyu söy-
liyormuş, ben çok yanlışmışım. Verin bana onları, her tarafa kendi elimle da-
ğıtayım. Uyuyanlara uykusundan uyandırayım", diyor.

Geçenlerde arkadaşlardan biri, dertleşme esnasında ameleden düşmanı-
halk fırkasını bir iyice vermişti. Baş alta amele keyfil keyfil onu din-
liyordu. Meğersa, şaşkın, tevaccüh budalası ve patronlara usaklık edecek düş-
kânlardan biri bunu uzaktan duymuş. Soluk soltuğa polise koymuş. Arkadaşlar
hep inkâr ettiler. Tabii bir şey yapamadılar. Gammazın da kim olduğu anla-
gıldı. Şimdi atelyedeki teknil amele arkadaşlar kendiliklerinden onunla
konuşuyorlar, selâmını almıyorlar, söz söylerse arkalarını çeviriyorlar.
Onu arkadaşlarını hafiyeliyen bu alçağı insan yerine koymuyorlar. Epeyce
zanandır bu böyle devam eder. Bu hafiyeye herif, yavaş yavaş yaptığuna neda-
met getirmeğe başladı; amma biz öyle kolay kolay onu affetmiyəcəğiz.

Amele kardaşlar, sizin fabrikalarda da böyle şaşkınlar, cahiller, ha-
fiyeler çıkarsa, siz de hep birlik bizim gibi yapın.

Hafiyeler ve hafiyelikle mücadele etmek düşmanlarımızı yenmek için
şarttır.

Tediküle fabrikasından
H.

*Original
Kjumbh*

TUSTAV